

השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתנגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתנגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"מ ב', סז)

טוב להגיד ולשיר נַחַם נַחַם נַחַם מַאוּמָן לזכות לכל

(ספר ימי מוהרנ"ת – סימן ע"א)

סיפור

... והנה סמוך לביאתי לביתי לנעמירוב, נסעתי לפה ברסלב והייתי בכאן על שבת קדש ובסעדה שלישית אמרתי לפני העולם כל התורה הנוראה תקעו תוכחה (לקוטי תניינא ח') שאמרה בראש השנה האחרון באומין וכל השומעים רעדה אחזתם מעצם נפלאות החדושים ששמעו מפי, כי כבר מבואר שאינו דומה השומע מפה לרואה בספר, בפרט אז שהיה סמוך לשמיעתי מפיו הקדוש ואחר כך חזרתי לביתי.

(ספר ימי מוהרנ"ת – סימן ע"ב)

סיפור

... ובימי חנכה בא אלי ידידנו היקר הוטיק מורנו הרב שמעון נרו יאיר לקהלת קדש נעמירוב, ורצה שאסע עמו על המדינה לאנשי שלומנו, לקבץ מעות על הדפסת התניינא הנזכרת לעיל אבל ראיתי שהיא מן הנמנע שאסע עתה ועלה על דעתי לשלח אותו לבדו בשביל זה ונסעתי עמו יחד לפה ברסלב להתייעץ כאן מה לעשות וענו ואמרו שאם לא אסע בעצמי לא יפעל רבי שמעון כלום, כי לא יתנו לו כלל ואני לא יכלתי אז לסע בעצמי כני"ל על כן נתעכב הדבר יותר ולא נסענו כלל וחזרתי לביתי.

וראיתי שרחוק ממני מאד לעסק בהדפסה אך אף על פי כן לא עזבתי את הרצון והייתי כוסף וחושק בכל פעם לזה אף על פי שרחוק ממני מאד והייתי חושב מחשבות הרבה בזה אולי יעזרני השם יתברך לגמר עסק גדול ונורא כזה להפיץ מעינותיו חוצה, אשר כל תורה ותורה וכל שיחה ושיחה כלולה מכל התורה כלה, ומכל המדרגות ומכל העולמות וכו'.

ועברו ימים ושבועות עד שבא סמוך לראש חדש שבט ואז נתעוררנו לנסע לאומין להיות על ציון קברו הקדוש ונסעתי אני ורבי נפתלי לפה ברסלב כדי שמכאן נסעה ונלכה יחד עם חתנו רבי יוסקה זכורנו לברכה ועם הרב דפה לקהלת קדש אומין וכן היה ושכרנו עגלות של נכרים לנסע לאומין וביום שהיינו צריכים לצאת מפה היה רוח סערה ושלג גדול שלא היה באפשרי לסע, ואני התגברתי אף על פי כן ונסעתי עם עגלה אחת והכרחתי לחזר כמו חצי פרסה מן העיר וזה היה שני ימים לפני ערב ראש חדש שבט; אבל השם יתברך חזק את לבבנו, ושמחנו עצמנו אז באותו היום הרבה, ולא רצינו להניח העצבות ולהתעצב על זה, רק חזקנו עצמנו בשמחה ועל-ידי זה נתחזקנו ונסענו ביום שלאחריו, אף-על-פי שהיה עדין הדרך מקלקל מאד, וכבר היה סמוך מאד לערב ראש-חדש, אף-על-פי-כן חזקנו ידינו בה' ונסענו יחד, והשם יתברך סבב עמנו סבות נפלאות לטובה, ובאנו לאומין ביום ששי, ערב-ראש חדש שבט, שנת תקע"א, והיא הפעם הראשון שנסענו לאומין אחרי הסתלקותו כדי להשתטח על קברו הקדוש(חיי מוהר"ן קס"ב) את כל מה שהבטיח את מי שיהיה על קברו ויתן פרוטה לצדקה ויאמר העשרה קפיטל תהלים הנרשמים אצלנו שיעזר לו לנצח וכו' והיינו בערב ראש חדש הני"ל על קברו ושבתנו שם באומין ואחר שבת ביום ראשון חזרנו והלכנו על קברו ונסענו לבינתו ועברנו דרך קהלת טפליק ועוררתי שם אנשי-שלומנו והתנדבו גם כן איזה סך על ההדפסה ובאנו לבינתו.

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

שיחות

... נשיר ונרקוד ונעשה הכל, כל מיני שמחה, זה מספיק על דיבור אחד של רבנו, זהו כוח כזה, זה חדש, זה משיח, משיח זה חדש, ורבנו הקדוש הביא את משיח כבר, שלמה אפרים הוא כבר משיח, משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, רבנו הקדוש, כשנולד שלמה אפרים,

© זמן האללה האל לא קרול ... האל קרול קאלז !!!

פסחה לשיר ושמה

עגות מצות כי לא חמץ ... ויאפו את הבצק ...

כי חמץ ומצה הם בחינת טבע והשגחה, כי מצה הוא בחינת השגחה, בחינת מן, בחינת לחם מן השמים, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (קדושין לח): עוגה שהוציאו ישראל ממצרים טעמו בהם טעם מן, כי נאפית בחפזון בלי רבוי תחבולות להחמיץ ולהטעים העסה כמו שעושים בלחם חמץ, כי מצה בחינת בטחון בהשגחתו יתברך לבד בלי שום עסק ומלאכה, כמו שכתוב (שמות יב) ויאפו את הבצק וכו' עגות מצות כי לא חמץ וכו' וגם צדה לא עשו להם. אבל חמץ הוא בחינת טבע, בחינת דינים שנמשכן מבחינת אלקים שהוא בגימטריא הטבע, כמובא, שמשם כל תאות ממון, בחינת (תהלים עא): מכף מעול וחומץ, שבאים לידי גולות על ידי רבוי תאות ממון שהוא על ידי בחינת כפירות שאומרים כחי ועצם ידי עשה לי וכו', ומחמיצין המח כל ימיהם אך להשיג ממון על ידי איזה סבה ותחבולה כאלו היה בכחם לזה, מה שבאמת הוא להפך כי לא ממוצא וממערב וכו' כי אלקים שופט וכו'.

ועקר אחיזת הטבע בחינת חמץ הוא מדינים כידוע, שמשם השתלשלות אחיזת העבודה זרה והכפירות וכו', אבל כשממתיקין הדינים בשלמות, אזי נתהפך מדת הדין לרחמים, ואז נכלל הטבע בהשגחה בבחינת ה' הוא האלקים, כי זוכים לאמונה שלמה שגם הנהגת הטבע הוא רק בהשגחתו יתברך רק שאין אנו מבינים דרכיו יתברך. ועל כן אפלו מי שעוסק במשא ומתן ומרויח ממון שנדמה שהוא על פי הטבע, אבל באמת הכל הוא בהשגחתו יתברך כאשר אנו רואין שהרבה טורחין ומיגעין עצמן ביגיעות עצומות ומאומה לא ישאו בעמלם, אדרבא הם מפסידין ממונם על ידי זה כנראה בחוש בכל עת. על כן צריך כל אדם להאמין שכל הפרנסה והממון נמשך להאדם רק בהשגחתו יתברך לבד, ומה שצריכים איזה עסק זה הוא מדרכי נפלאותיו יתברך שאי אפשר להבין, כי בודאי דרכי ה' אי אפשר להשיג, כי ה' יתברך שברא את העולם יש מאין המחלט וגם חציר לבהמה וכו' ומצמיח אילן גדול כזה מגרעין אחד וכו', הוא יכול לברא ולגדל את האילן בלי נטיעת האדם ולהצמיח התבואה בלי חרישה וזריעה של האדם, אך ה' יתברך ברא הכל בשביל האדם ורצה שהאדם דיקא יעשה איזה עסק בשביל גדול התבואה והאילן, וכן שיעשה איזה עסק ומשא ומתן בשביל פרנסה, אבל בודאי הכל ברצונו יתברך ובהשגחתו לבד.

ובאמת כל עקר יגיעת האדם בהתבואה ובעסקי המשא ומתן וכו' הכל היה מחטא אדם הראשון שנגזר: בזעת אפך תאכל לחם בעצבון תאכלנה, כי אדם פגם בהשגחה, בבחינת מצה שהוא אילנא דחיי עץ החיים, ואכל מעץ הדעת טוב ורע שהוא בחינת חמץ כמובא. ועל ידי זה באמת נגזר עליו בעצבון תאכלנה, שמשם כל היגיעות הני"ל. אבל ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זהמתן. ועל כן כל המקבל עליו על תורה מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ, כי צריכין לקים הוי ממעט בעסק ועסק בתורה, כי כל הפרנסה ממנו יתברך לבד... וזה בחינת טוב תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון, כי באמת עקר עסק המשא ומתן הוא רק בשביל זה כדי להשכיח העון, כי ידוע לכל אחד ואחד איך המחשבות רודפים אותו בכל יום וכו' ואין תקנה לברו מהם כי אם על ידי התורה שהיא עקר ההצלה והרפואה כמו שאמרו רבותינו ז"ל (קדושין ל): בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין. וכמו שכתוב: מזמה תשמר עליך וכו', אבל אי אפשר להאדם הנפלאים בתורה בכל היום, ובפרט ההמון עם, על כן סבב ה' יתברך בדרכיו הנפלאים שיצטרך האדם לעסק באיזה עסק ומשא ומתן בשביל פרנסה כדי להשכיח העון כני"ל. אבל באמת כל הפרנסה הוא ממנו יתברך לבד בהשגחתו יתברך לבד. (לקוטי הלכות - ברכת השחר ה' - אות י"ב)

ובפרט בימי שבת ויום טוב, מלצנות ומקלות ראש, כמבאר בשלחן ערוך בהלכות יום טוב, שכל זה הוא כבוד יום טוב, ומסגל מאד להציל מגאות ומגדלות, כמבאר בלקוטי מוהר"ן א' (סימן קל"ה) ובלקוטי הלכות. כשמקבל יום טוב כראוי, כמבאר בסעיף ג', הרי זה בחינת קבלת פני רבו ברגל, אפילו הוא רחוק מרבו כמה פרסאות. היינו על ידי קבלת יום טוב בשלמות, כראוי, מקבל קדשה ודעת אמתית כמו שהוא מקבל על ידי קבלת פני רב האמת. כי בקדשת יום טוב מצויה אותה הארה המצויה בפניו הקדושות של רב האמת. על כן כאשר מקבל יום טוב כראוי, בקדשה ובכשרות, ובשמחה אמתית, הרי זה כראיית רב האמת אם אינו יכול לבוא אליו בפעל. וכן על ידי שמקשר באמת לצדיק האמת, יכול להרגיש קדשת יום טוב, ועל ידי זה מעלה מלכות דקדשה מן הקליפות. היינו האמונה הקדושה המקנה "מלכות" מזדככת מן הפגמים ומן הספקות והבלבולים, ונופלת ומתבטלת מן האדם מלכות הרשעה. היינו שמתבטלות מן האדם כפירות ואמונות כוזבות, שאלו מלכות הרשעה.

ביום טוב צריך לשוב בתשובה מתוך שמחה, היינו שאף על פי שצריך לקבל את הימים טובים בשמחה גדולה, אף על פי כן צריך להתעורר על ידה ליראת השם ולתשובה, אבל רק מתוך שמחה ובלי עצבות. והטעם על ידה תשובה בימים טובים, כי בחג, העולם נדון על כמה עניינים, כמבאר בדברי חז"ל (ראש השנה ט"ז), וצריך להיזהר מאד מעצבות. ואפילו שגם בשאר ימות השנה עצבות אסורה מאד, אבל בימי החג היא אסור גדול יותר, רק צריך לקיים (תהלים ב, יא) "עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה". היינו שהעבודה והשמחה ביום טוב צריכה להיות ביראה ובתשובה, ועל ידי זה מתעלה מלכות דקדשה מן הקליפות. היינו האמונה הקדשה המקנה "מלכות", מזדככת מן הפגמים, ספקות ובלבולים, כמבאר בסעיף ד'. ועל ידי קבלת יום טוב בשמחה, בתשובה וביראה, כמבאר בסעיף זה, מקרבים את הגאולה השלמה, במהרה בימינו, אמן.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתזכני ברחמך הרבים, להתקרב באמת לצדיקים אמתיים, ולהתקשר בהם באמת בלב ונפש חפצה, באהבה רבה ועזה מנקה שבלב באמת. ואזכה לאהב אותם באהבה גדולה כל כך, עד שתגדל ותתפלא אהבתם אצלי מאהבת נשים, עד שיתבטל ממני אהבת נשים ותאוות המשגל על-ידי התגברות אהבת הצדיקים. חוס וחמל עלי, וזכני לאהבת הצדיקים באמת, ועל-ידי-זה אזכה להתקשר בהם בהתקשרות גדול וחזק, ותהיה נפשי קשורה בנפשם בקשר אמיץ וחזק מעתה ועד עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים.

ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שאזכה ברחמך הרבים ובחסדך העצומים, לקבל את כל הימים טובים בקדשה ובטהרה גדולה, בשמחה ובחדוה רבה ובהרחבת הלב, בתכלית השלמות, כרצונך הטוב באמת. ואזכה להקביל פני רבי ברגל, אפילו כשאני רחוק ממנו, שאזכה לקבל פני הצדיקים האמתיים ולהכירם ולאהבם, ולהמשיך עלי קדשתם על-ידי קבלת יום טוב קדש הנמשך מהם. ועל-ידי-זה אזכה למיטט שערי בינה המתגלים ומאירים ביום טוב קדש. ותפתח לי אור השכל דקדשה, ואזכה להתבוננות גדול ונפלא בתורתך ועבודתך באמת, ועל-ידי-זה יתבטל ממני כל השטותים של כל מיני גדלות וגסות ורמות רוחא, ואזכה לתכלית הענוה בשלמות כרצונך הטוב.

ותמשיך עלי ועל כל ישראל תמיד קדשת משה רבנו עליו השלום, שזכה למיטט שערי בינה, ועל-ידי-זה זכה לענוה באמת, כמו שכתוב, והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה. רחם עלינו מלא רחמים, שזכה בכח קבלת הימים טובים "מועדי ה' מקראי קדש", להמשיך עלינו קדשת משה רבנו עליו השלום, וקדשת כל הצדיקים האמתיים. וימשכו עלינו על-ידם כל המוחין והשכליות הקדושים האמתיים הנמשכין ביום טוב, ועל-ידי-זה נזכה לבטל ולהסיר מאתנו כל מיני גדלות וגסות ופנייות, עד שזוכה לענוה אמתית, לענוה של משה רבנו עליו השלום (לקוטי תפילות א – מתוך תפילה צט):

הוא יודע איזה שנה ואיזה חודש ואיזה יום יבוא משיח, ועכשיו לא יבוא בזה היום, הוא נפטר, אבל יבוא, "עליך אמרתי", זה פלא כזה, בכל המכתבים של רבנו לא נכתב "ועליך אמרתי", זה פלא כזה, "ועליך אמרתי", נו, נחכה! "ועליך אמרתי" מוכרחים לחכות! עוד לא היה בעולם מכתב כזה "ועליך אמרתי", זה נורא, פלא נורא מאד... רבנו הקדוש נמצא בעולם, אז השם יתברך נתן לנו ארץ ישראל גם כן, אם כבר רבנו הקדוש ישנו, גם ארץ ישראל וגם הבית המקדש וגם הכל נתן לנו, כל הגויים, כל העולם נתן לנו, הוא כולל כל העולם, הוא נתן לנו ארץ ישראל ובית המקדש, דברים יפים פלאים כאלה, אני ראיתי בווהר הקדוש נסים ונפלאות שיהיה נעשה בביאת המשיח והגאולה, לא היה אפילו במצרים נסים כאלה, זה יעלה על כל הנסים, אפילו על יציאת מצרים", אנחנו לא יודעים מה קרה, אנחנו היינו עבדים במצרים, איך אפשר להוציא את ישראל מיד מצרים? מצרים היה הממשלה הכי חזקה בעולם, לא היה מי שיכול להוציא אותנו, רק השם יתברך בעצמו, בכבודו ובעצמו, ועכשיו יהיה נסים ונפלאות יותר ממצרים, הניסים ונפלאות כבר התחיל, רבנו הקדוש כבר בעולם, ארץ ישראל כבר אצלנו, לאט, לאט, יבוא הכל, מי יתאר אפילו במחשבה, ארץ ישראל איך היא שלנו? הגויים, הערבים, מיליונים בעולם, ואנחנו, כמה אנחנו? אנחנו עומדים נגד כל העולם, אנחנו נגיד להם: "אנחנו לא מפחדים מכם, אנחנו יש לנו נשק מן השמים", הגויים הם מרגישים את זה, הם ראו רעידת אדמה כזה, צעקות כאלה, אבל הם גויים, הם לא רוצים, אינם מאמינים, אבל הם ייפלו, כל השקר ייפול, וכל הגויים כלום, פתאום יבוא רעידת אדמה והם יראו, זה מכה גדולה, ומי יודע מה מחר? איפה שיהיה רעידת אדמה, הם מפחדים, רעידת אדמה כזה שמה שהיה, לא היה מעולם, נהרגו מאה אלף, שבעים אלף, מאה אלף נהרגו, נו, כשרואים דבר כזה, אנחנו לא מפחדים, הגויים מפחדים, כי המכות יבואו עליהם, כל הגויים יבואו: "אנחנו רוצים להתייחד", אין מקבלים גרים, בימות המשיח לא מקבלים גרים...

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - צ"ג) ב"ה, כ"ב ניסן תשכ"ו.

לכבוד לבי ובשרי, הצופה ומביט ומסתכל לראות האמת האמתית שהוא פלא פלאות נפלאות על נפלאות גדולות ונוראות עד אין סוף ואין תכלית, שיתבטל כל העולם ויכניס בלבם אמונה שלמה זכה צחה וברורה, עד שיתבטלו כל האמונות כוזבות וכל הכפירות, ועמי הארץ יהיו מתייחדים ומתגיירים ויאמרו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. שלום רב.

לבי בקרבי ישמח ויתענג בתענוגים גדולים על ברכתך הנאמנה ועל אהבת לבך ועל גדל חסדך שהוספת עלי כל-כך בהסך שלש מאות ל"י מיום ח' בניסן, תשואות חן חן לך, ישלם ה' פעלך הטוב. עיני ולבי אל אבינו שבשמים נשואות בתפלה ובקשה שיחנך ויצליחך וישמר וינצר ויציל אותך ואת ביתך מכל מיני חלאים וגזרות קשות, ויבריא וירפא אתכם בגוף ובנפש לאורך ימים ושנים טובים ובריאים, אמן.

כל עיקר יציאת מצרים, וכל האותות והמופתים הנוראים אשר עשה ה' יתברך עם אבותינו ועמנו מיום יציאת מצרים עד היום הזה בכל דור ודור, הכל בשביל האמונה הקדושה, כדי לזכות לאמונה שלמה שזה עקר הכל וזה עיקר עבודת האדם כל ימי חייו, ובשביל זה בא האדם לעולם הזה, כדי להכיר את ה', שזהו התכלית מכל התכליתין.

המתפלל תמיד בעד שלומך וטובתך. ישראל דב אודס

עצות ותפילות

(עצות המבוררות - שלוש רגלים, ג-ה) סגלה להנצל מגדלות, היא לקבל את הימים טובים בכבוד ובשמחה, ובאכילה ושתיה ומלבושי כבוד, כפי שהיד מגעת. היינו על ידי זה שמקבלים יום טוב בכבוד ובקדשה כמבאר בשלחן ערוך, שלא לעשות כל מלאכה ולנהוג במאכל ובמשקה ובבגדי כבוד בהרחבה עד היכן שידו משגת. אבל לא יחפש דרכים להשגת ממון באסור, חס ושלוש, כדי להרבות בענג יום טוב, בחשבו כי מצוה היא. כי כל המרבה בהוצאות יום טוב ממעות אסור, עובר עברה ואינו מקיים מצוה כלל. אבל אם מרבה בסעודות יום טוב ממעות כשרות, וכן מלבושים מקבדים בכשרות, וכוונתו היא באמת לכבוד יום טוב ולא מחמת תאוות או גאות, אזי בודאי דבר זה מסגל להציל מגדלות. גם צריך להיזהר תמיד,

לעילוי נשמת יצחק בן חנילו ז"ל (ט"ו ניסן תשנ"ט)

תפילת